

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUMISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

DE HA NEM TENNÉ IS

Dániel 3:17-18

Dr. Haraszi Sándor

„Ímé a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő tüzes kemencéből, és a te kezedből is, óh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudodra óh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk.” (Dn 3:17-18)

Általános felfogás hívők között, hogy Isten a benne bízókat minden veszedelemből kiszabadítja. Mindnyájunknak vannak élményeink arról, hogy Isten meghallgatta az imánkat, és csodálatos módon kimentett nehéz helyzetekből, meggyógyított betegségekből, megvédett rosszindulatú emberek között, megóvott szerencsétlenségektől. Hányszor idézzük ezt a zsoltárverset: „Az Úr angyala táborot jár az őt félők körül és kiszabadítja őket” (Zsolt 34:7). Vagy ezt a másikat: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregé-tővé” (Zsolt 37:25). Ilyen és ezekhez hasonló bibliai idézetek könnyen lelki gőgöt és esetleg rosszul értelmezett biztonságérzetet fejleszthetnek ki a hívőkben. Nagy a kísértés arra, hogy magunkat különbnek tartsuk a világnál és azt képzeljük, hogy ránk a természet törvényei nem vonatkoznak. Sok példa van arra, hogy őszinte és komoly hívők úgy értelmezik a Szentírást, hogy nekik valami külön szerző-

désük van Istennel a földi élet megpróbáltatásainak az elkerülésére. Ténylegesen van a hívőnek egy különleges kapcsolata Istennel itt a földön. Ez a kapcsolat biztosítja a hívőt arról, hogy Isten számon tartja őt. Még fejének hajszálai is meg vannak számolva. A hívő ember élete érték Isten előtt, aki a verebekről is gondoskodik. Igaz a zsoltáros csodálatos biztonságtétele: „Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a te sátorodhoz” (Zsolt 91:10). A Szentírás Istentől ihletett bátorításai igazak és a hívő joggal hivatkozik rájuk.

A címben idézett igeversek alapján szeretnék mélyebbre menni, és felhívni a figyelmet arra, hogy a gondviselő és világot kormányzó Istennek sok olyan titka van, amit csak az igehelyek összefüggése nyilatkoztat meg a számunkra. A hívő ember szövetségben van Istennel, de nem úgy, mint Jákób képzelte, mikor Ézsau elől menekült. „És fogadást tőn Jákób, mondá: Ha az Isten velem leend és megőriz engem ezen az úton, amelyen most járok, és ha ételül kenyeret, s öltözetül ruhát adánd nékem; És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr leend az én Istenem” (1Móz 28:20-21).

Történt pedig ez azután, hogy álmában egy létrát látott, amelynek teteje az eget érte. Angyalok jártak fel és alá azon és az Úr megszólította Jákóböt és megígérte neki, hogy azt a földet, amelyen fekszik, neki adja és az ő magjának. „És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahová menén-

desz, és visszahozzalak e földre, mert el nem hagylak téged, míg be nem teljesítem, amit néked mondtam” (1Móz 28:15). Isten szuverén kegyelemből megújította az Ábrahámnak tett ígértet. Jákób elhitte az isteni kijelentést, de azért magát csak föltételelesen kötelezte el Istennek arra az esetre, ha Isten tényleg visszahozza őt atyja házába. Ha anyagilag is jószerencsés lesz, ez esetben tizedet is fogadott abból, amit majd Isten ad neki (1Móz 28:22).

Az Ószövetségben sok példát találunk arra, hogy istenfélő emberek is úgy gondolták, hogy Isten félelme biztosítja számukra a jó előmenetelt, tekintélyt, gyermekáldást, egészséget, biztonságot. Jób könyvének lényegileg ez a témája. Jób barátai, Elifáz, Bildád és Czófár nem tudják elképzelni, hogy valaki ártatlanul szenvedhet. Azzal vádolták az istenfélő Jóböt, hogy valami titkos bűne lehet és ezért bünteti Isten. Jób nem tudott ilyenről, ártatlanságát bizonygatta és nem értette, miért látogatja őt Isten kemény csapásokkal. De nem lázadt föl Isten ellen. Miután elvesztette barmait, szolgálait és gyermekeit, emberi szomorúságot és gyászt mutatott, megszárgatta köntösét, megborotválta fejét, a földre esett. De mégis így szólt: „Az Úr adta, az Úr elvette. Áldott legyen az Úrnak neve” (Jób 1:21). Amikor maga is súlyos betegségbe esett, és testét undok fekélyek borították el talpától fogva a feje tetejéig, akkor kétségbe esett feleségét így korholta: „Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat ne vennők-e el? (Jób 2:10. Jób nem értette Isten szándékait, de nem ábrándult ki Istentől. Az Ószövetségben talán sehol nincs olyan

(Folytatás a 4. oldalon)

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Szerkesztő / Editor:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices

SUBSCRIPTION FEE \$18.00 per year
Előfizetés: évi \$18.00

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Mr. Ernest J. Kish, Subscription Manager
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288, or 723-7727

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök/President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök/Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Tiszteletbeli elnök/Honorary president:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Főtitkár/General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros/Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 289-7746

Lelkipásztor Szövetség elnöke:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

MRS. MELODÉE DEW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

A SZERKESZTŐ ROVATA

FÖLDRENGÉS

(Mekkora a szívünk?)

Mindig is tudtuk, hogy „az utolsó időkben... lesznek... földindulások mindenfelé” (Mt. 24:7). Azt is tudtuk, hogy vannak olyan részei a földgolyónak, ahol sokkal nagyobb az esély földrengésre, mint máshol. Azután időnként megszólalnak a szakemberek, vagy akik annak vélik magukat és beszélnek a „big one” (a nagy) érkezéséről.

Ennek ellenére meglepve hallottuk január 17-én reggel a rádióban, s láttuk a televízióban, hogy újra megmozdult a föld Kaliforniában. A 6,6-os erősségű földrengés központja Northridge és Sylmar környékén volt. Összedőlt épületek, összetört utak (pl. a világ legforgalmasabb útjának nevezett Santa Monica-ba vezető út).

Szívünk összeszorult — vajon mi lehet az ott élő testvéreinkkel, hiszen két gyülekezetünk is van azon a vidéken. Közöttük rokonok, ismerősök is. Nem volt könnyű hírt kapni felőlük. Ilyenkor a percek óráknak, az órák napoknak tűnnek. Hálát adtunk azután egyenként, s gyülekezetiileg is, mikor Novák József és Smith Henrik lelkipásztor testvérektől azt hallottuk, hogy —bizonyos károk ugyan keletkeztek a testvériség körein belül —, de senki sem sérült meg a gyülekezetből. Az Úr gondviselését némelyek nagyon is valóságos módon megtapasztalták.

Idő kell hozzá, hogy a kárt, a fájdalmat kiheverje az ember. Az Úr további oltalmába, gondviselésébe ajánljuk testvéreinket ott a nyugati parton.

Menetközben jövünk rá, hogy érdekel bennünket a távolban élő testvéreink sorsa, élete. Eszünkbe jutnak elfelejtett rokonok, barátok, sőt közel érezzük ilyenkor magunkat az egyébként ismeretlen testvérekhez is. Szívünk élő, változó szív. Néha kitágul, s belefér szinte az egész világ, máskor összeszorul, s olyan kicsi lesz, hogy nem fér bele még a családjunk sem, legfeljebb önmagunk.

A testvéri szeretet — egyáltalán az egymás iránti szeretet — összeköt; áthidal időt, távolságot. Mennyi van

belőle nekünk? Meddig tart imádságod, figyelmed, érdeklődésed? Annál „nagyobb vagy”, minél nagyobb a szíved. Minél többen férnek bele, annál több benned a szeretet.

Kikért szoktál imádkozni? Csak magadért, esetleg családodért? Néhány barátodért is? Esetleg gyülekezetédért? Talán még szülőfaludért, az otthon élő testvérekért is?

Szétszórtságban élő magyar testvéreim: jobb lenne „békeidőben”, földrengés nélkül is imádkozni egymásért. Figyelemmel kísérni, segíteni, bátorítani egymást szolgálatunk végzésében. Tudom, hogy ezt nem könnyű megtenni, többek között a szétszórtságunk miatt. De próbáljuk meg! Ne nyugodjon bele senki, hogy csak maga körül forog az élete!

Időnként vizsgáljuk meg: mekkora a szívünk?

Szövetségünk évközi gyűlése február 19-én lesz. Imádkozzatok ezért az alkalomért is.

Herjeczki Géza

Bulgáriai baptisták

Bulgáriai baptista és egyéb evangéliumi közösségek jelentik, hogy az uralkodó Orthodox Egyház részéről rendszeres zaklatásnak vannak kitéve. A Helsinki Bizottság tapasztalata szerint az országban a kommunizmus bukása óta jelentős fejlődés tapasztalható a vallásszabadság területén. Az emberi jogokat is vizsgáló bizottság jelentésében azonban az is olvadható, hogy bizonyos megkülönböztetések mégis vannak a különböző nem-orthodox egyházakkal szemben. Növekszik azoknak a bulgáriaiaknak a száma, akik támogatják az államnak a nem-orthodox, evangéliumi egyházakat korlátozó intézkedéseit. A bulgáriai baptisták száma egyébként 1989 óta megháromszorozódott. (ABNews)

Menny felé tekints!

Ha bánt a kín, a gond, a baj,
S lelkedben tornyosul a jaj,
Sóhajod ne a földbe ásd!
A menny felé bocsásd!

Meglásd, segít az Úr neked,
Boldoggá teszi lelkedet,
Kereszted nem lesz már teher,
Ajkad vidáman énekel...
Tied lesz minden égi kincs!
Csak menny felé tekints.

Dénes Ferenc

Misszionáriusaink

Szeretettel köszöntjük az Evangéliumi Hírnök olvasóit. Istentől gazdagon megáldott új esztendőt kívánva.

Hunter Vadász János

Hisszük, hogy isteni vezetés volt, hogy három évvel ezelőtt az Úr kegyelméből Magyarországra mehettünk szolgálni, mint a Déli Baptista Szövetség misszionáriusai. Küldetésünk meghatározott időre, meghatározott feladatra szólt. Az Úr azonban mást határozott. Nem új misszióterületre kerültünk, hanem Szegedre, közel a jugoszláv és román határhoz. A szegedi testvérek nem ismertek minket, mi pedig nem ismertük a Szegedi Gyülekezetet. Örömmel tekintünk vissza a szegedi körzetben töltött három évre. A Szegedi Gyülekezet ill. körzet gyülekezetei szeretettel, tisztelettel vettek körül — és ilyen légkörben öröm, hálaadás volt szolgálatunk. Elődöm egy jólszervezett, missziós szellemű gyülekezetet hagyott hátra. Odaérkezésem előtti evangélizálások alkalmával heten döntöttek az Úr Jézus Krisztus mellett és az Úr megadta azt a kegyelmet, hogy beiktatásom után bemeríthettem őket. A testvérek imádkoztak, bizonyoságot tettek, anyagi áldozatot hoztak, jól előkészültek az evangélizálásokra és minden évben, az Úr kegyelméből, legalább kétszer volt bemerítés. A gyülekezet énekkara kitűnően felkészült a szolgálatokra. Az ifjúság az egyetemeken missziózott, plakátokat ragasztott ki, meghívókat osztogatott. A gyülekezetből a bizottság tagjai szolgáltak. A körzeti gyülekezetekben fiatal és idősebb testvéreink imádkoztak. A gyülekezet többsége szolgált valamivel.

Külön öröm számomra, hogy néhány alkalommal utcai evangélizálás volt az ifjúság szolgálatával. A börtönmisszió új terület, sok feladattal vár. A gyülekezet odaadón áldozott erre a célra, valamint a cigánymisszióra is. Állandó kérésünk volt az Úrtól, hogy rendelje ki az új lelkipásztort, mivel a

mi megbízatásunk két, maximum három évre szólt. Az Úr imáinkat meghallgatta és Kübler János testvér személyében fiatal, munkabíró pásztor adott a gyülekezet élére.

1993. szeptember 26-án búcsúztunk el a szegedi gyülekezettől, ahol sokat tanultunk, sok örömteli szolgálattal áldott meg az Úr és sok áldott testvér, testvérnőt ismerhettünk meg.

Amikor elindultunk, nem tudtuk mi lesz, hogy lesz, de most és akkor is azt mondhatjuk „Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van”.

A Magyarországi Baptista Egyház és a Déli Baptista Szövetség Külmiszsiós Társasága kérésünkre még kettő, legfeljebb három évre meghosszabbította szolgálati időnkét. Az újabb szolgálati hely az északi missziós kerület, ahol a kerületi elnöktestvér vezetésével végezzük majd szolgálatainkat, mint utazó misszionáriusok, gyülekezeti plántálók, evangélisták. Új otthonunk erre a szolgálati időre Mezőkövesd, Egertől kb. 25 km-re délkeletre. A kerület területileg nagy, több körzetében jelenleg nincs lelkipásztor. A gyülekezetek többsége kis gyülekezet, jóval az 50-es létszám alatt. De hisszük, hogy az Úr erőt ad a szolgálatokra és segíthetünk az ottani testvéreknek.

Pál imája a thesszalonikaiakért 2Thesszalonika 1:1-5, 11-12

Ki merné azt állítani, hogy Thesszalonikában nem voltak problémák és gondok? Pál apostol azonban nem csak ezeket látja és ismeri, hanem észreveszi azokat a nemes vonásokat is a gyülekezetben, amelyek hálaadásra és dicsőítésre indítják a szívét. Úgy találja, hogy a testvérek hite növekszik, és gazdagodnak az egymás iránti szeretetben is. Boldogan tesz vallást állhatatos hitükről, dicséri a próbák között mutatkozó türelmüket. Mindezeknek a felismerése arra készíti, hogy még többet imádkozzék a gyülekezetért.

Te fölfedeztél-e már valamilyen kedves, nemes vonást valakiben a gyülekezetben? Megköszönted-e az Úrnak azt az értéket, amely által te is gazdagabb vagy? Hordozod-e imakarjaidon a hitben és szeretetben meggyöngyülteket? Tudsz-e gyönyörködni a jó dolgokban, és hozzájárulsz-e ahhoz, hogy még több áldott esemény történjék az Úr népe életében? Bár csak megdicsőülhetne köztünk Jézus Krisztus neve!

Gerzsenyi Sándor (Áhítat)

Volt egy autóbalesetünk. Mindketőnk bal csuklója eltörtött, majd mire az meggyógyult, megrepedt egy botlás alkalmával a jobb csuklóm is. Most már az is gyógyulóban van. Köszönjük az Úr után a testvéreknek is, hogy többen imádkoztak értünk.

1993. december 1-től 1994. január 19-ig az Egyesült Államokban töltöttük szabadságunkat, 3 évi szolgálat után, Kaliforniában, leányunknál és az alhambrai és Santa Monica-i gyülekezetekben.

Az Úr kegyelméből volt alkalom, erő, egészség az Ő szolgálatára. Kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak a magyarországi testvérekért, a magyar népért. A lelkipásztor hiány nagy; több gyülekezet, körzet van pásztor nélkül. Nagyon sok tévtanító is előzőnlötte az országot. A feladat sok, a felelősségünk nagy.

„Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába” (Máté 9:37-38).

Várjuk a testvérek leveleit. Új címünk:

Hunter Vadász János

Postafiók 63.

3400 Mezőkövesd, Hungary

Hunter Vadász János

NE FÉLJ!

Ha bánt a kín, a gond, a baj,
Ha ajkadon sok volt a jaj,
Ha testvér, barát megtagad,
S ezer sebedből vér fakad,
Ha fáj a táj, mit elhagytál,
És sötét lett a láthatár,
A tornyosuló felleget
Nézz csak keresztül lelkesen:
Egy szempár fentről rád tekint,
Fájó lelkedre vigaszt hint.
Pályád nem járod egyedül,
Szent karja védőn vesz körül.
S míg szíved Érette ég,
Készül számodra fent az ÉG.
Örök élet lesz majd a bér,
Ha itt futásod véget ér.
Csak szolgálj Istent lelkesen,
Bízzál s imádkozz szüntelen!
Boldogan és vidáman élj...
Megváltód veled van, ne félj!

Dénes Ferenc

DE HA NEM TENNÉ IS

(Folytatás az 1. oldalról)

világos bizonyágtétel az örökéletben való hitről, mint Jób könyvében. *Ő még nem ismeri a testnek feltámadását, de az örökéletnek reménységét hordozza a szívében:* „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőrrömet megrágnák, testem nélkül látom meg az Istent. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más” (Jób 19:25-27).

A zsoltáros nem érti: miért van, hogy itt a földön a gonosz diadalmaskodik és az istenfélő szenved. Végül arra a következtetésre jut, hogy az istentelen előhaladása csak a sirig tart. Így vigasztalja az istenfélőt: „Csillapodjál le az Úrban és várjad őt; ne bosszankodjál arra, akinek útja szerencsés, se arra, aki álnok tanácsokat követ” (Zsolt 37:7). „Mert az elvetemültek kivágattatnak; de akik az Urat várják, öröklik a földet” (Zolt 37:9).

A tapasztalás azt mutatja, hogy a gonosz sokszor diadalmaskodik, az istenfélő pedig szenved és nyomorúságban él. Mi ennek a magyarázata? Vannak dolgok, amiket Isten nem jelent ki nekünk. *Vannak titkok,* amelyek meghaladják a mi értelmünket. „*A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi;* a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mindörökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük (5Móz 29:29). *A titkokat értelmünkkel nem fogjuk fel, de hitben elfogadjuk.* A hívő így gondolkodik: *a jövőt nem ismerem, de ismerem azt, aki a jövőt kezében tartja.*

A hitetlen azt mondja: 1. „nekem nem kell olyan Isten, aki ismeri az én nyomorúságomat, de könyörögnöm (imádkoznom) kell hozzá, hogy segítsen; 2. olyan Isten, aki kárhozatra adja az ő teremtményeit; 3. olyan Isten, aki szenvedni engedi az ártatlant, diadalmaskodni a gonoszt. Mivel az embernek szabad akarata van, tehet ilyen kijelentéseket. De ezzel a probléma nincs megoldva. Hiába mondaná valaki, hogy ő nem fogadja el a nehézkedés törvényét, mégis le fog zuhanni, ha kilép a harmadik emeletről. Hiába mondja valaki, hogy ő sem hajón, sem

repülőgépen nem hajlandó átkelni az óceánon, hanem csak kerékpáron. *A tények nem változnak azáltal, hogy valaki nem hajlandó tudomásul venni őket.* Istent tagadni lehet, de attól ő még a mindenség hatalmas Ura. A hívő ember sem érti Istent, de ő hitben elfogadja Isten intézkedéseit, mert tudja, hogy „azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak (Róma 8:28).

A három zsidó férfiú nem tudta előre mi lesz a kimenetele az ő bizonyágtévő helytállásuknak. Hitben Istenre tekintettek és lelkiismeretük szerint cselekedtek. Nem kérdezték magukban, miért küldte rájuk Isten ezt az életveszélyes próbát. *Ők tudták, hogy Istennek van hatalma kiszabadítani őket az égő tüzes kemencéből és a király kezéből is.* Nem fontolgatták, hogyan fogja Isten végrehajtani az ő kiszabadításukat. Nem tettek úgy, mint az a királyi főember Samária városának ostroma alkalmával, aki így szólt: „Hacsak az Úr ablakot nem csinál az égen, akkor meglehet” (1Kir 7:2). Ezt arra mondta, mikor Elizeus próféta megígérte Izráel királyának, hogy másnapra „egy köből zsemlyelisztet egy sikluson és két köből árpát egy sikluson vesznek Samária kapujában” (1Kir 7:1).

A csoda megtörtént, de nem úgy, ahogy a főember elgondolta. A síriabeliek elvonultak az ő táborukból, mert „szekerek zörgését és lovak dobogását és nagy sereg rohanását hallották” (1Kir 7:6) és megijedtek, hogy Izráel királya a hitteusokat és az egyiptomiakat hozta ellenük. A síriabeliek elhagyták a táborukat egy kardcsapás nélkül. Isten nem kér tőlünk tanácsot, hogy szabadítsa meg az Ő választottait.

Sidrák, Misák és Abednégó története egy nagyon fontos bibliai igazságot tanít nekünk.

1. Isten gyermekei életveszedelmes próbákba kerülnek itt a földön.

2. Istennek van hatalma kiszabadítani őket a veszedelmekből.

3. De van hatalma nem kiszabadítani is. (De ha nem tenné is.) Ez nem változtat Isten hűségén.

4. Akár élve maradnak, akár meghalnak, az ő bizonyágtételük és helytállásuk Isten ügyét szolgálja.

Isten az égő, tüzes kemencéből kiszabadította őket, de visszajuttatta ta őket a király kezébe. Ki gondolt volna erre, mikor ők megtagadták az arany állókép imáadását! *Isten megváltoztatta a király gondolkodását.* Most már királyi rendelet ment a birodalom tartományaiiba, hogy senki káromlást ne szóljon a Sidrák, Misák és Abednégó Istenére, „mert nincs más Isten, aki így megszabadíthasson” (Dán 3:29).

Az Ige tanítása az, hogy *Isten gyermekei ezen a földön ki vannak téve mindazoknak a megpróbáltatásoknak, amelyek bárki emberfiát érhetik.* Az Úr Jézus így szólt: „E világon nyomorúságtok leszen, de bízzatok: én meggyőztem a világot” (Ján 16:33). „A tanítvány nem feljebbvaló az ő mesterénél” (Lk 6:40). Mivelünk csak az történik, ami a mi Mesterünkkel történt mielőttünk. *Nem bibliai az a fölfogás, hogy a hívőt Isten ebben a világban különleges elbánásban részesíti. A hívőnek van üdvbizonyossága, de nincs biztosítása a földi megpróbáltatások ellen.* A hívő is megbetegszik, szerencsétlenség éri, elveszíti a feleségét, férjét, gyermekét, házát, vagyonát, életét. Nem azért vagyok hívő, mert a hívőnek anyagi biztonsága van a földön, hanem azért, mert üdvösségem biztosítva van a Jézus Krisztusban. Isten hatalmát ismerem, de nem kísértem az Istent azzal, hogy magamnak kivételes elbánást igénylek. A mi Urunk nem vetette le magát a templom tetejéről, hogy angyali őrizetet rendeljen a maga védelmére (vö. Zsolt 91:12; Lk 4:11). Kiss Ferenc orvosprofesszor a budapesti egyetemen azt mondta, mikor én diák voltam, hogy ő a hívő hallgatóknak nagyobb követelményt állít, mint a nemhívőknek. Ő azt akarja, hogy a hívő orvosok jól képzetek legyenek. Isten is így van az ő gyermekeivel. Megpróbálja őket, mint a tűzben megpróbált aranyat.

A világ minden vallásának az egyik problémája a szenvedés kérdése. A másik probléma, hogyan lehet elkerülni a szenvedést, Az is egy probléma, hogy mi okozza a szenvedést? A Szentírás ad némi fölvilágosítást, de

azért sok titkot csak hitben lehet megérteni. Fentebb már kifejtettük azt az általános felfogást, hogy *a szenvedésnek valami oka van* (például bűn). Végso fokon ez igaz, hiszen az ember lázadásban van Isten ellen, amíg Krisztusban meg nem békél Istennel. De nem volna helyes ítéletet mondanunk egyéni esetekben. *Sokszor Istennek célja van a megpróbáltatással.* A vakon született ember esetében az Úr Jézus ezt mondta: „Sem ez nem vétkezett, sem ennek a szülei: hanem hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai” (Ján 9:3). Az Úr Jézus szenvedése és váltságáhalála kiváló példája annak, hogy *a szenvedéssel Istennek célja van.* „És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (És 53:5). *Mi könnyen ítéletre ragadtatjuk magunkat, mikor tragédia ér egy családot.* Magyarázatot keresünk és találunk, és nem gondolunk arra, amit Isten Igéje tanít: „Az igaz elvész és nem veszi észébe senki... hogy a veszedelem elől ragadtatik el az igaz” (És 57:1).

Isten intézkedéseit csak hitben értjük meg, és hitben tudjuk elfogadni. Ez a hit nem függ a jólétől, vagy nyomorúságtól. Ha Isten akaratát tesszük a Szentlélek vezetésében, akkor tudjuk, hogy „Hű az, aki elhívott titeket, és ő meg is cselekszi azt” (1Thess 5:24). Pál apostolnak álmában egy macedóniai férfiú jelent meg és kérte, hogy jöjjön át Ázsiából Európába és hirdesse az evangéliumot. Pál engedelmeskedett a hívásnak. Ennek az útnak a vége Rómába vezetett és mártíromságot eredményezett. Pál nem rettent vissza, mert úgymond: Tudom, kinek hittem. — Ugyanő mondja: „Mert néktek adott a kegyelem a Krisztusért, nemcsak, hogy higgyetek Őbenne, hanem hogy szenvedjétek is Őérette” (Fil 1:29).

Összefoglalásul: Isten nem mindig mentesíti az Ő gyermekeit a próbáktól, nyomorúságoktól, szenvedésektől. A hívó embernek is lehet nyomorék gyermeke, a hívó embernek is lehet életre szóló betegsége. De a hívó embernek a Szentlélek bizonyosságot tesz arról, hogy *Ő Isten kezében van,* ahonnan senki ki nem ragadhatja őt (Ján 10:28). „Íme az én markaimba metszettek fel téged” (És 49:16), mondja Isten. Isten

gyermeke nem arra kapott ígéretet, hogy az Úr kiragadja őt ebből a világból, hanem arra, hogy Isten megtartsa őt ebben a világban (Ján 17:15).

Habakukk próféta kiváló példát adott arra, hogy Istenben bízni annyit jelent, mint rábízni magunkat akkor, amikor emberileg szólva nincs remény.

Pál apostol azt tanítja, hogy Isten *Isten alkalmasint azért is enged ránk gyászt és szomorúságot, hogy vigasztalni tudjunk másokat.* Atlantában évekel ezelőtt autószerencsétlenségben meg-

halt a Paran Road Christian Church lelkészének az egyetlen (20 éves) fia. A lelkész elbeszélte, hogy ő akkor ebben az igében talált vigasztalást: „Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene; Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhasunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket” (2Kor 1:3-4).

Dr. Haraszi Sándor

Gyülekezeti hírek

DETROIT

The First Hungarian Baptist Church
Lelkipásztor: **dr. Herjeczki Géza**

A hálaadás napján (november 21-én) délelőtt tartottuk a hagyományos szolgálatainkat. A délutáni istentiszteletünk rendhagyó volt. A **Southfield Road Baptist Church** meghívására nálunk tartottunk istentiszteletet. Harmadik éve tartunk közös alkalmakat ezzel a szomszédos kisvárosban lévő angol gyülekezettel. A kapcsolat

Rev. William Cruthers a Southfield Road Baptist Church lelkipásztora, Rev. Jesse Fairbanks a Déli Baptisták michigani új nyelvi igazgatója, és Herjeczki Géza lelkipásztor

több mint 15 éve kezdődött, amikor két évig az ő templomuk alagsorában tartottuk összejöveteleinket. Az istentiszteleten sokat énekeltünk, zenéltünk. Mindkét gyülekezet énekkara szolgált, valamint a mi összevont és a fúvós zenekarunk — **Für Béla, ill. Bancsov Barna** vezetésével. Közös

Az énekkarunkat Für Béla vezeti

énekeinket angol és magyar nyelven énekeltük, felváltva. Vendéglátóinkkal megtanítottuk a „Senki más nincs oly szent mint Ő” kezdetű éneket, magyarul. Az igehirdetés szolgálatát ezúttal a Baptist State Convention of Michigan új nyelvi igazgatója, **Rev. Jess Fairbank** tartotta. Szolgálatában hangsúlyozta az egymás elfogadásának, megértésének, megbecsülésének szükségességét és hasznosságát a Krisztustól kapott szolgálat közös erőfeszítéssel való

A szeretetvendégség egyik asztala (Bancsov, Mikó, Renner és Varga testvérek).

elvégzésében. Az istentiszteletet szeretetvendégség követte, melyen vendéglátó testvéreink hagyományos hálaadás-napi terítéssel és étellel fogadtak bennünket.

*
Karácsonyi alkalmaink a 23-i kántálásal kezdődtek. Fialtaljaink 11 helyen énekel-

ték a Megváltó születéséről szóló énekeket. Az idén a naptár úgy hozta, hogy Amerikában is kétnaposra sikerült a karácsony. Vasárnap este az istentisztelet keretében **Herjeczki** testvér novemberi **szentföldi útjáról** számolt be a gyülekezetnek, vetített diaképek segítségével. A kedvezőtlen időjárás ellenére néhány vendéget is köszöntöttünk. Közöttünk volt, s felszólalt **Nt. Horváth Lóránd** windsori református lelkipásztor is. Hála az Úrnak, karácsony a mi számunkra nem egy elméleti tanítás, hanem egy valóságos, történelmi eseményre való emlékezés, melynek során hamar eljutunk oda, hogy a betlehemi kisgyermek a mi Üdvözítőnk; Akié minden hatalom, mennyen és földön.

IMAHETÜNKET 10—16-ig tartottuk. Szerdán és vasárnap délelőtt az imaházban, más napokon családoknál (Wentzék-nél, Mikóéknál, ifj. Fűrénéknél és Bancsovénál) tartottuk áhítatainkat. Az idén a Szentlélek bennünk lakozásával, munkálkodásával kapcsolatos igék kerültek elénk. A házi istentiszteletek különösen is jó alkalmat adtak az ige tanulmányozására és az imádságra is. **Máté**

PALM BAY

Bethesda Baptist Church

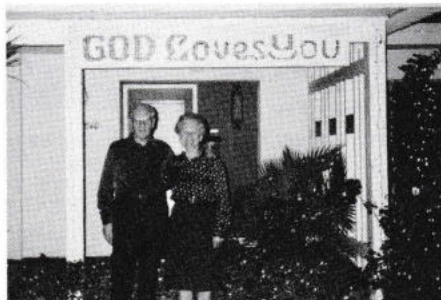
Lelkipásztor: Rev. A. Barton Brown

Karácsony Floridában

„Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában” (Lukács 2:11). Ezt az üzenetet hozta az Úr angyala a pásztoroknak, mikor tudomásukra juttatta a mi Urunk és Megváltó Jézus Krisztusunk születését.

Majdnem kétezer éve ünnepeljük világszerte ezt az eseményt. Szokásaink különbözőek. Van, aki később ünnepel, s van, aki hosszabb ideig ünnepel, mint mi. Van, aki gyertyát gyújt, van aki nem. Mindennek dacára összeköt minket az ünnep lényege, Mindannyian annak a gyermeknek a születéséről emlékezünk meg, aki a világ Megváltója, még akkor is, ha nem mindenki ismeri el.

Születéséről Ésaías próféta profétált és

Dr. Bíró László és felesége a karácsonyi díszítéssel ellátott otthonuk előtt.

Augusztus császár idejében következett be. Földön jártakor bebizonyította messiási mivoltát, s halálakor megfizette bűnünk nagy árát. Ennélfogva megérdemli, hogy egész életünkben tiszteljük és imádjuk. Karácsonyi ünnepelésünk alatt köszönjük meg Istennek, hogy gyermekformában leküldte közénk Urunkat és Megváltónkat.

Floridában ugyanúgy ünnepelünk, mint az ország többi részén. Az ünnep igazi jelentőségére helyezjük a hangsúlyt itt is. Krisztus születése különös jelentőséggel bír számunkra. Mivel országunk vallásos része ez a vidék, sokan imádják és szolgálják az Urat. Azokat, akik még nem fogadták el Jézust, igyekszünk megmenteni. A különbség az itteni és északi ünnepelés között csak az, hogy Északon havas tájakkal ábrázolják a karácsonyi ünnepet. Tradíció szerint a Mikulás éppen ezért szánkón érkezik és kéményekbe potyogtatja ajándékait a gyerekeknek. Nálunk Floridában viszont nincs hó. Kémény is ritkán akad. Időjárásunk meleg, s a gyerekek üveg toloajtón keresztül kapják ajándékaikat a Mikulástól. Narancs, grapefruit és citromfáinkon meg épp ilyenkor érik a gyümölcs. Éghajlatunk azt is lehetővé teszi, hogy kényelmesebben tudjuk kidíszíteni otthonainkat, mint északi testvéreink. A mellékelt fényképen dr. Bíró László és felesége Kató látható a gyönyörűen kidíszített Palm Bay, Florida-i otthonuk előtt. Díszítésük üzenete: „Isten szeret!”

Mindezek az örömek és áldások, karácsonykor Fiát a földre küldő Isten kegyelméből áradnak ránk is, mint máshol másokra.

A Bethesda baptista nyugalmazottak otthonában is igyekszünk lakóinkat emlékeztetni a karácsony igazi lényegére. Különböző énekcsoportok, zenészek és szereplők emlékeztetik őket az Úr Jézus születésére. Akiknek nincsenek rokonaik, azok névtelen adakozóktól ajándékot is kapnak, hogy ne érezzék elfejtve magukat az év ezen gyönyörű szakaszában. Szenteste ünnepelésük pedig gyülekezetünk közreműködésével történik, Közös éneklés, karénekek és Barton Brown prédikátorunk üzenete biztatja őket. Mint sok külföldi országban, a mi ünnepelésünk is elég hosszan tart. Elhúzódik egészen az új évig, sőt az utána következő imahéten át is.

Ünnepelésünk tehát nagyjából olyan, mint másutt. Csak azon dolgokban különbözik, amelyek tipikusan floridaiak és amelyekben csak floridaiak részesülhetnek.

Urunk áldjon meg mindannyiótokat az új 1994-es évben gazdagon! Imádkozzatok értünk, s mi is imádkozunk értetek.

Kish J. Ernő

Bethesda

Baptist Retirement Home

The holidays are over. The new year is here. God, be with us as we go through each day of the year.

I would like to share a few highlights from the holiday season.

Christmas is a beautiful time of the year. Just as the songs say, "There's a feeling of joy and excitement in the air". Lights twinkle, colorful decorations can be seen everywhere, music floats through the air.

We held a Christmas decorating contest. Donald LaChapelle, our dietary manager and his staff won the prize by decorating the diningroom with a Christmas tree, a lighted sleigh and reindeer. Santa Claus sat in a chair waiting to hear the wishes of the young and the old. Strings of garland and other decorations hung all around the room.

Christmas Eve was a magical night. Pastor Brown conducted the 7:00 p.m. Christmas Eve service. Dr. Kali blessed us with a reading. The Bethesda Baptist Church choir directed by Mr. Ernest Kish sang, filling the room with beautiful, heartfelt music. They were accompanied by Mrs. Michael Mátrai, who encouraged all of us to raise our voice in song. After the service, each resident, family member, guest and church member attending the service enjoyed the delicious goodies, lovingly baked by the Bethesda Baptist Church women and refreshments prepared by the dietary staff. During the refreshment time, my sister Connie entertained us with her melodious piano playing of familiar music. It was a joyful evening of events.

After Christmas morning breakfast, Beverly Burns, our Activity Director, joined the residents to open their gifts from Santa Claus. These gifts were lovingly donated by Beverly and her family. It was a quiet day; many residents traveled away from Bethesda to spend time with their families and friends.

New Year's Eve, Beverly organized a party to celebrate the coming of the new year. As the music played, the residents enjoyed socializing with each other and enjoyed the refreshments. At the close of the festivities our resident, Vita encouraged all the merry-makers to sing by playing "Auld Lang Syne".

New Year's Day dawned rainy and continued to rain through out the entire day. It was a perfect day to relax from all the holiday hustle and bustle and to prepare

for 1994. I prayed that the year would be filled with peace and joy.

While many of you are struggling with snow, rain, sleet and chilling weather, we are blessed with many days of sunny skies and cool weather. Bethesda has several visitors presently taking advantage of the accommodations available for guests. Recently, Mr. Louis Drescher was here for a brief visit.

In February we celebrate the special day set aside for love, Valentine's Day. Each year, each month, each week, each day, each hour, each minute, each second there is love. That love is the Lord's love for each of us. That knowledge of His Love fills me with joy and carries me through each day.

As Jesus said, "Whoever has my commands and obeys them, he is the one who loves me. He who loves me will be loved by my Father, and I too will love him and show myself to him" (John 14:21).

Melodee A. Dew
administrator

Contributions for December

Mrs. George (Elizabeth) Balla	\$ 50.00
William Ballard	20.00
Mr. / Mrs. Steve Forgacs	25.00
Mr. / Mrs. Ernest Kish	100.00
Mrs. Carlos (Rose) Newman	25.00
Bethesda Baptist Church	225.00
Chesnut St. Baptist Church	100.00
Mrs. Julius (Ruth) Kish	25.00
Total	\$ 570.00

In loving memory and in honor

George Balla and Elizabeth Balla from

Mrs. Elizabeth Lehoczy 100.00

In loving memory of Paul and

Theresa Smenyak from

Martha Koves 50.00

In loving memory of

Rev. and Mrs. Gabriel Petre from

Gabriel Petre 500.00

Total \$ 650.00

A testvéri közösség bátorít

Apostolok Cselekedetei 28:11-15

A háromhavi máltai időzés mérlege: sok gyógyítás, de gyülekezet mégsem jön létre. Ez van Pál apostol mögött a közvetlen közeli múltban, és előtte a bizonytalan kimenetelű császári kihallgatás. Minden összejön. Nem csoda, ha elcsügged benne a lélek. Ám itt a mélyponton ismét megtapasztalja Isten segítségét. Nem angyaljelenésben, sem éjszakai látomásban, hanem Puteoliban találta és a Rómából eléje siető egyszerű testvérekben: „Amikor Pál meglátta őket... megtelt bizakodással” (15).

Ha hullámvölgybe jutsz, ne kerüld el soha a gyülekezetet, hittestvéreidet, mondván: „Majd, ha rendbe jöttem egy kissé, akkor majd megyek”. Maradék erődöt összeszedve, indulj az Úr házába, és megtapasztalod, gyógyulás, új erő vár megváltott testvéreid között.

Győri Kornél (Áhitat)

From Eastern Europe to Western Canada

Victor and Anita Monus

An Unusual Village Visit

"Come with us," coaxed the enthusiastic children of the village. "We'll show you the river." Anita and I my sister and her husband had just arrived by car in the tiny Hungarian community of Záhony, in the extreme eastern part of the country that bright sunny July afternoon in 1989. There before us was the Tisza River, marking the international boundary between Hungary and the neighboring (former) Soviet Union.

There was a sense of enchantment in the air as we looked across the water that flowed past the border of the Iron Curtain. As a child I had a desire to see this historic land and meet some of its people. Little did I realize in those youthful years that I would actually set foot on the soil of the land of my forbears. But now it had become a reality.

As we talked with the people in the homes and on the streets of this unique little village, our paths eventually led to the local graveyard where we were soon to discover several impressive grave markers crafted in marble and bearing mute witness that indeed a goodly number of Monus family members had walked these streets and trails, had tended the cattle in its meadows, tilled the its fertile soil and traversed the banks of this peaceful river.

One of those taking care of the cemetery turned out to be a distant cousin, a member of a Monus family. She shared with us that she had kept in touch with a cousin in Western Canada over the many years they had been separated from each other. Occasional letters had been the only means of maintaining kinship ties with distant loved ones who had left for another continent to seek a new life there.

As we entered the home of one of the villagers, the patriarch of the home, now

nearing his mid-90s, reminisced with clarity, "I remember John Monus..." he recalled. (Was he referring to my grandfather or my father? I wondered since both were named John). Some of the family members had just returned from a trip across the Tisza to the city of Csap. Just a short time before we had stood by the same bridge and were not able to cross over beyond the former Iron Curtain since we did not have appropriate immigration documents. Hungarian soldiers, standing on guard there had cautioned us about using cameras. To the people of the village of Záhony there was no problem to go back and forth across the international bridge.

Hallmarks of Christianity

Quite naturally, the people of the village were equally eager to show us the unique architecture and historical paintings in the local church (templom). We even climbed the steep ladder that led up into the belfry of the "fatorony" (wooden steeple), where two huge bronze bells hung silently, reminding us that they had called the villagers to worship many times.

The village children introduced to the lady in charge of visitors viewing the sanctuary. She took us inside, and there before us hung many historic paintings decorating both the walls and the ceiling. The paintings reflected the past history of the community. The lady proudly told us that the steeple had been erected in the 1700s. How we wished that we had had more time to take further steps back into history in the land from which my kinsmen had come. Our visit to this land of my roots was all too brief. Perhaps there will be another opportunity to go back and sit down with the people of that village and have share more about their history and about themselves.

In Search of A New Land

This was indeed the land from which my kin had come to Canada, searching for a new way of life. What had motivated my forbears to forsake the land of their ancestors? What kind of sacrifice did it mean for them to leave behind the land they loved? What kind of courage did it take to 'pull up stakes' and set out in search of a new and unknown world? How did they make the long sojourn to their adopted land of Canada? These were some of the thoughts racing through my mind during our brief stay and on many occasions since then as I reflected upon our brief experience in the village of Záhony.

(To be continued)

VATAI LÁSZLÓ

A MAI LÁTÓHATÁR

MÁSODIK RÉSZ

De hol maradt a keresztyénség, eltűnt egyszerre, vagy elrejtőzködött? Egyik sem történt, csak megerőtlenült, akarva-akaratlanul függvénye lett a szekularizálódásnak. Még így sem igaz egészen a tétel, egyfelől tényleg elsodorta az elvilágiasodás hulláma, másfelől kis közösségekbe szorult vagy húzódott vissza (ne gondoljunk szükségképp csak szektákra, történelmi egyházakon belül is ez történt), végül pedig: téves transzcendálási formákban az Isten vagy a Semmi találkozott a modern bálványokkal.

Nagyon kézenfekvő az elvilágiasodási folyamat. Többé nem az üdvösséget munkálja az ember, sem egyéni, sem egyházi vonatkozásban, hanem a társadalmat akarja humánussá tenni hazájában és világszerte. Sok helyen nevetés tárgya lett az üdvösségről szóló beszéd, helyette a primitív és kevésbé primitív törzseknek gyűjtöttek pénzt fegyverekre a forradalmaikhoz, hogy felszabadíthassák magukat, vagy kiélhessék gyűlöletüket a többiekkel szemben. Az egyházak összetévesztették küldetésüket az állam és a politika feladatával. Egyáltalán, a felszabadítás lett a csodaszó. Fel kell szabadítani az elnyomott népeket, a munkásságot, a nőket, a gyermekeket, a színeseket, fel kell szabadítani a homoszekszuálisokat elnyomott és megalázó helyzetükből, a világot pedig az abortuszt tiltó törvények hatálya alól. Természetesen, sok részletigazság is rejtőzött ezekben a tételekben, de végső fokon, külön-külön és együttvéve, egy célt szolgált mindegyik: fel kell szabadítani az embert az Istenhez kötődő kapcsolatából. Akarva-akaratlanul mind a szekularizáció eszköze volt. Sokan jóhiszeműen csinálták, még többen tudatos lázadással.

Sok történelmi egyház nyíltan, teljes erejével a világi, főleg kommunista hátterű forradalmak mellé állt; az erkölcsi kisiklást, például a homoszekszuális mozgalmakat segítette, gyakorló egyedei pappá szentelhetők lettek, s ezzel megtörtént az áttörés minden más felszabadításra is. Eleinte elszörnyedt a világ, mikor a kommunizmus szülei feljelentésére nevelte és kényszerítette a gyermekeket. Ma Amerikában lezajlott a hírhejtű per, mikor egy tízéves gyerek beperelte a szüleit, korlátozó maradi magatartásuk miatt. A bíróságok elfogadták a pert, s ítéletet is hoztak a gyermek javára. Ezzel példát statuáltak, átszakadt egy gát az anarchia, a család felbomlasztása útján. Felszabadítanak

mindent és mindenkit. Ez végső soron annyit jelent, hogy felszabadítják az embert az Istenhez fűződő kapcsolataival. Persze, sokféle elnyomás után kell a társadalmi haladás, de ne a szekularizációt segítsék és vigyék teljességre vele.

Az ember és az emberiség modernné lett, de lelke mélyén szűkül: mi lesz ebből? Menekülni próbál a halálos szorítóból. Sokan a könnyebb utat választják: hátat fordítanak a tényleges problémáknak; megpróbálják menteni saját életüket, megkísérlik kivonni a tömegcsőrd áradatából. Segít a mámor, a szesz vagy a kábítószer. Nélkülük a legtöbb ember elviselhetetlennek tartaná az életét. Százmilliók, ha nem sokkal többen estek a mámor rabságába, amit egyfajta felszabadulásnak érznek, pedig csak a halál hírnöke. Tombol a szexőrület is, tizenhárom-tizenéves kislányok már szabályos nemiéletet élnek. Középiskolákban a beállított automatagép ingyen osztogatja az óvószereket. Felszabadították a nőket együtt a nemi életet is. Közben a fiatalság jórésze kiégett, értelmetlenné váltak a napjaik.

Így néz ki lázadásában és összetörtöttségében a szekularizált ember; már nem üdvösségügy az élete, sem földi, sem örök vonatkozásban, sorsa pedig az egyéni és a nemzet-halál.

Másfelől, kis közösségekbe szorult vagy húzódott vissza a keresztyénség. Szekták százai keletkeznek szinte állandóan, legtöbbször jóhiszeműen, sokszor viszont anyagi kizsákmányolás a céljuk. A szekularizációval szemben rajongva tartják markukban a Biblia egy-egy kiragadott, gyakran félreértett igazságát, sokszor ez elég is egyéni üdvösségük munkálására, de szemük elől tévesztették a másik ember javát: az üdvösség neki is annyira fontos, mint a szekta tagjainak. Meglepő, milyen könnyedén veszik, ha a rajtuk kívülálló idegen elkárhozik.

Egészségesebb folyamat a gyülekezeteken belüli kisközösségek kialakulása, egy-egy bibliakör vagy imádkozó csoport, mert előbb-utóbb áthatják az egész eklézsiát. Különösen, ha a lelkipásztor is fenntartás nélkül velük tart. Az elvilágiasodás folyamatában ezek a kisközösségek szilárd, Krisztusba alapozott sziklaköveket jelentenek. Segítségükkel túllép az ember önmagán és a kézzelfogható világon, s találkozik az Istennel.

(Folytatjuk)

A TÉKOZLÓ FIÚ ÉNEKE

Én Uram, Istenem, hozzád futok sírva,
Tékozló fiadként kebledre borulva.
Zárj engem szerető atyai szívedre,
Tengernyi sok bűnöm ne vesd a szememre,
Ne vesd a szememre...

Jövök idegenből, sötét éjszakából,
Jövök rombadölt, hazug, rút világból.
Tüskék megsebeztek, föld véretem itta,
Megtérő fiadat, Uram, fogadd vissza,
Uram, fogadd vissza.

Nincs más hely számomra, ahol megpihenjek,
S fájó sebeimre balzsamot tehessek...
Csak ez az egy út volt, végig jöttem rajta,
Gógyítsd meg a lelkem, irgalomnak Atyja,
Irgalomnak Atyja.

Vétkeztem ellened, mikor elhagytalak,
Nem kérem én Tőled, hogy hívjál fiadnak.
Elég lesz egy kis zug az atyai házban,
Ott is boldog leszek örök szolgátságban,
Örök szolgátságban...

Somogyi Imre

A lapkezelő kérelme

Kérjük szíves előfizetőink figyelmét a következőkre:

A címzésnél feltüntetjük, mikor jár le az Evangéliumi Hírnök előfizetési ideje. Kérjük olvasóinkat, hogy az előfizetést előre szíveskedjenek beküldeni. Ezzel időt, fáradságot és ami fontos, anyagiakat takarítunk meg.

Köztudott dolog, hogy az előfizetési ár nem fedezi lapunk előállítási költségeit. Előfizetésen felüli adományokat szívesen fogadunk. Ezekkel az adományokkal testvéreink kifejezik a magyar irodalom értékelését és segítik lapunk fenntartását. Az Evangélium ügye az Úr ügye! Kish Ernő

Az amerikai magyar baptista misszió régi munkásai

SOMOGYI IMRE

(1894–1951)

Száz éve született Somogyi Imre, a magyar baptizmus kiemelkedő egyénisége. 1925-től 1927-ig Amerika magyarjai között szolgált. A detroitiak egykori lelkipásztoraik között tartják számon. Az év során többször is fogunk idézni munkáiból. Az itt következő írását a Budapesten

1982-ben megjelent és még ma is megvásárolható „Csontokba zárt tűz” című könyvéből vettük át.

TANULMÁNYÚTI JELENTÉS

1925. szeptember hó 8-án futott be a hajóm az Amerikai Egyesült Államok fővárosának, New Yorknak kikötőjébe, hol *Dulity Miklós* prédikátor testvér fogadott, s ez évi szeptember hó 3-án szálltam ismét hajóra, ugyancsak a New York-i kikötőben — hová *Bálint Lajos* prédikátor testvér kísért ki — azzal a szándékkal, hogy szülőházamba visszautazzak.

Tanulmányúti időm nagy részét Louisville, Ky, városban, a *Southern Baptist Theological Seminary*-ban töltöttem el, a világ legnagyobb egyetemi rendszerű teológiai intézetében. Az ott töltött idő nagy jelentőségű számomra hitelméleti szempontokból, bár az angol nyelvvél — alapsabb felkészülés hiányában — sokat küzdöttem. Időközben megfordultam több déli városban, sok angol templomban és otthonban, s behatóan tanulmány tárgyává tettem az általános amerikai vallási és társadalmi életet.

Igyekeztem időmet minden tekintetben eredményesen, Isten dicsőségére kihasználni, s így mint íróembernek is sikerült

mély bepillantást vetnem az amerikai életbe; láthattam az embereket örömeikkel és bánataikkal együtt, láthattam a természeti kincseket és szépségeket, láthattam az anyagi jólétnek és nyomornak végleit.

Benső érzéstől szorongatva a amerikai magyar testvéreim szeretetteljes érdeklődésétől kísérve három ízben tettem nagy missziói körutakat, mindazon nagyobb és kisebb városokat meglátogatva, hol magyar kolóniák és magyar gyülekezetek vannak, s mindenütt egy-két hetes evangélizáció keretében hirdetem az evangéliumot idegenbe szakadt magyar testvéreinknek. Számos helyen vendégszónoka voltam egyéb protestáns felekezeteknek s vendéglőadója több magyar hazafias társadalmi egyesületnek.

Hosszabb időt töltöttem Canton (Ohio) és Detroit (Michigan) városokban, hol néhány hónapig, átmenetileg a pásztori teendőket láttam el. Mindkét városban a testvérek forró szeretete vett körül, s a velük töltött idő felejthetetlen marad számomra, míg élek. Missziói körutamban Canadába is eljutottam, sőt eljutottam Isten segítségével a Csendes-óceán partjára is, a távoli, pálmalombos és narancserdős Californiába — 10000 mérföldre Magyarországtól —, hol nekem jutott osztályrészemül először megfordulni ott a magyar baptista prédikátorok közül, s hirdetni Krisztus evangéliumát a mi édes magyar anyanyelvünkön az első magyar evangélizálás alkalmával. Los Angeles városban bibliai keresztséget végeztem.

Részt vettem az Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének 1926. és 1927. évi, Cleveland (Ohio) és Akron (Ohio) városokban tartott konferenciáin, úgyszintén a „*Northern Baptist Convention*” chicagói nagygyűlésén. Megtekintettem az 1926. évi híres világkiállítást Philadelphiában. Megfordultam néhány irodalmi központban, nagy lapszerkesztőségben és könyvtárban, s megtekintettem számos múzeumot és művészi klubot. Találkoztam sok régi ismerőssel, testvérrel és jóbaráttal.

Mialatt a munkaszámot itt a szülőföldön ismét kezembe veszem, lelkem visszatekint a tengeren túlra, hogy könnyezve intsen búcsút a messze hagyott testvéri seregnek, a magyarországi testvéreimet a boldog viszontlátás alkalmával megölelve, leborulok térdeimre s magasztalom a mi Urunkat a Jézus Krisztust, akiben egyek vagyunk mind az öt világ részben, s akiben nincsen távolság és elválás...

Budapest, 1927. október 10 Emericus

KÜLDJÖN EGY FÉNYKÉPET

A fényképen az 55 évvel ezelőtti amerikai magyar baptista misszió munkásait láthatjuk. A felvétel 1939. augusztus 12-én készült. Nem tudjuk, hogy hol! Molnár Balázs testvértől kapott információk alapján a képen a következő személyeket ismertük föl: *Álló sor, balról:* Rev. Bertalan István, ismeretlen, Dr. Gruber Károly, Dr. Udvarnoki Béla, Rev. Dauda Vilmos, Rev. Dulity Miklós, Rev. Petre Adalbert, Balla Zsigmond ének-zenekar vezető. *Első sor, balról:* valószínűleg Balla nevű testvér, Rev. Kinda Sándor, Rev. Petre Gábor, Rev. Balla György. — Örömlénk, ha megtudnánk valakitől, hogy hol készült a fénykép, s hogy az egy-két általunk nem ismert személy ki lehet? Levelet a szerkesztő címére kérjük.

MOLNÁR ANTAL

(1908—1967)

Negyedszázada költözött el az Úrhoz detroiti gyülekezetünk éléről, alig hatvan évesen Molnár Antal lelkipásztor. „Lelki Kalász Szedegetés” című könyve (melyből néhány példány még kapható a szerkesztő címén) utolsó oldalán ezt olvashatjuk róla Vér Ferenc, akkori szövetségi elnök tollából:

Molnár Antal 1908. február 23-án született Mikola községben (Szatmár megye). Fiatalon, tizenhét éves korában vette kézbe a vándorbotot. Brazíliában kötött ki. Tizenkilenc éves volt, amikor szívét örökre átadta Urának, hogy utolsó dobbanásáig az Övé legyen.

Sao Paulóban végezte teológiai tanulmányait. Már huszonhárom éves korában a Sao Pauló-i magyar baptista imaház lelkipásztora. Tizennyolc éven keresztül vezeti Krisztus ottani gyülekezetét.

1950-ben Kanadába érkezik, hogy a wellandi gyülekezet meghívásának eleget tegyen.

1952-ben az Amerikai Magyar Baptista Szövetség kérésére Argentínába indul, hogy felépítse a Buenos Aires-i magyar baptista, misztériót. Hogy milyen eredményesen dolgozott, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy tíz év után egy virágzó gyülekezetet ad át utódjának.

1962-ben a detroiti (USA) magyar baptista

Az igazi világosság

ATEST lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, egész tested világos lesz.

Ha pedig a te szemed gonosz, egész tested sötét lesz. Ha tehát a benned levő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség?!

HEGYI BESZÉD

közösség élén látjuk. 1967. szeptember 2-án távozott az aratás Urához, akit utolsó lehetőséig szolgált.

Családi élete mintaserű volt. Két gyermekkel áldotta meg Isten, akik mellé még hármat fogadott örökül.

Molnár Antal nemcsak mint igehirdető, hanem mint író is kivette részét a munkából. 1965-től szerkesztette az Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapját, az Evangéliumi Hírnököt.

Csak az Úr Jézus tudja nyilvántartani fáradalmait, amit nevében tett. Jelmondata ez volt: „Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek.” (Róma 1:16)

Vér Ferenc

* * *

Molnár Antal:

LELKI KALÁSZ SZEDEGETÉS

„A mi mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma” Mt. 6:11

Az ember nemcsak test, hanem lélek is és a lélek több, mint a test, mert ez élteni a testet, amelyből ha távozik, megszűnt a test minden ténykedése. Isten nemcsak a test fenntartására rendelt eledelt, hanem gondoskodott a lélek eledeléről is, ami mint maga a lélek, az Ő szájából származott ige, amit ha valaki egyszer megízlelt, nem kíván többé hamuval élni. De kényszeríteni sem kell az igeáltali táplálkozásra, mert éppúgy érez ennek hiányában éhséget, mint ahogy érzi a testi éhséget is. Élvezése után boldog, megelégedett és erős az élet terhének hordozására, sőt a sátni kísértések legyőzésére is.

Testvérem, te kérted ma a mindennapi kenyeret a Miatyánk elmondásában s talán nem is gondoltál arra, hogy ez a kérelem vonatkozik lelked eledelére is. Hirtelen meg se tudnád mondani, hogy mikor volt a kezdedben a lelkieledel áldásdús kamarája. Pedig ott van a házában, s valamelyik polcon lepi a por szombattól szombatig, s mikor letörölöd róla, gondosan tisztaszed. Tévesen úgy gondolsz, hogy elég, ha hallodd annak olvasását, amikor ott ülsz te is az evangélium asztalánál — ha ugyan ott ülsz. De hidd el, hogy amit várhatnál magadra, ha csak vasárnap ennél, ugyan az történik lelkeddel, ha nem mindennap élsz Isten igéjével.

Kérlek vedd bibliádat és olvasd minden nap. Általa Isten beszél a te lelkednek. Olvasd imádkozó szívvel, hogy megérthesd azt. Olvasd alázatos szívvel és vedd magadra annak figyelmeztetését. Olvasd üdvösség után vágyó szívvel. Lelkednek van erre szüksége. Olvasd engedelmes szívvel és haladj az Isten ujsa által mutatott irányba, mert csak így fut be életed hajója Örökország kikötőjébe.

VASÁRNAPI ISKOLA

1994. február 27.

HALÁLBÓL AZ ÉLETRE

Lukács 23:32-46, 24:33-34

A téli leckesorozatban tanulmányoztuk Jézus életét, születésétől kezdve — Lukács evangéliuma szerint. A sorozat befejezéseként elérkeztünk Jézus kereszthalálához. Földi küldetése véget ért, szeretete legnagyobb bizonyosságával: „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.” Ma nézzünk Reá, akit általszegeztek!

1. Jézus, az Áldozat. Ott függ a bűnözők kivégzőfáján, lassú kínhalálra kárhoztatva, sorsközösségben két gonosztevővel. Ez volt gyötrelmének testi része, s ennél is nehezebb volt a lelki gyötrelme. „A nép megállt nézni és csúfolni Őt.” A gyűlevész népség a maga módján, a két lator kínban vergődve, a katonák gúnyolódva, az ecetes szivacs megalázó felkínálásával, a főemberek az „igazság” bizonyítását sürgetve: „Ha te vagy a Krisztus...” Hatalma tudatában csendben túrni, a bűnös sorsát vállalni: a lelki gyötrelme mélysége volt. Feje felett Pilátus három nyelven írt felirata hirdette: Ilyen királyuk van a zsidóknak!

2. Jézus, a Megváltó. Csodálattal, hódolattal kell leborulnunk a végtelen Szeretet előtt, Aki még haláltusájában is az ember megmentését munkálja! Keresztfán elhangzott szavai örök emlékeztűek, mély jelentőségük kimeríthetetlen. Lukács hármat említ meg. Kínzóinak bocsánatért könyörög, tudatlanságukkal mentve őket. Majd Ő ad bocsánatot a megtérő latornak. Megváltói küldetésének kiteljesedése ez, ezután valóban elmondhatta, hogy ez a munka „Elvégeztetett!” Eszközül kapott földi élete félretétetett, lelkét pedig visszahelyezi az Atya kezébe. Istenségét nem kellett szavakkal bizonyítani, csodás jelenségek tették nyilvánvalóvá azt: Születésekor felragyogott a fényes csillag, halála pillanatában pedig az egész természet sötétségbe burkolózott. Áldozata megnyitotta az

utat a szentek szentjébe! (Zsid 9:6-8, 11-14).

3. A feltámadott Jézus. A prófécia nemcsak a Messiás születését jelezték, hanem halálát és feltámadását is (Pl. Zsolt 16:10). Aki „utált és emberektől elhagyott volt”, s földi életét az emberi gonoszság oltotta ki, Annak útja a dicsőségbe vezetett. A halál felett arattott csodás győzelmét, diadalmát hűs-vét ünnepén, sok szép igével alátámasztva ünnepelhetjük. Ma legyen elég a bizonyosság: „Feltámadott az Úr bizony!” (34. v.) És hogy mindez érettünk történt, a mi megigazulásunkért, s hogy mi távolvalókból közelvalókká legyünk (Róma 4:23-25, Ef 2:13).

Ebben a meggyőződésben átértékelődik bennünk az élet és halál fogalma, megoldást nyer az ember rettegő kérdése: Mi lesz a halál után? „Mert én élek, ti is élni fogtok!” Dicsőséges testben: Fil. 4:21.

Aranymondás: Lukács 24:34.

* * *

G.O.

1994. március 6.

ISTEN ÜDVÖZÍTŐ HATALMA

Róma 1:1-17

A következő két hónapban a vasárnapi iskolában Pál apostol Római levelét fogjuk tanulmányozni. Ez a leghosszabb levél a bibliánkban. Arra buzdítom a testvéreket, hogy e két hónap alatt otthon is olvassák el ezt a levelet, elejétől végéig (esetleg többször is). E levél tanulmányozása során sokan megerősödtek már a hitben, s nyertek világosabb képet a Szentírás egészére vonatkozólag is. Azért imádkozom, hogy testvériségünk számára is áldások forrása legyen a Római levél tanulmányozása.

Pál apostol harmadik missziós útja végé felé írta ezt a levelet, Korinthusban, 58 körül. Egy olyan gyülekezetnek írta, ahol még eddig nem járt. Tervbe vette már többször, hogy elmegy Rómába, de eddig még nem sikerült eljutnia oda (Rm 1:13). Pál a következő (negyedik) missziós útját Spanyolországba tervezi, Rómán keresztül. De addig is elküldi nekik ezt a csodálatos levelet.

1. Pál és Mestere (1:1-5). A bemutatkozó sorokban Pál önmagáról csak annyit mond, amivel beállítja

magát az Isten üdvözítő tervének hirdetői közé. Annál többet mond Mesteréről, Jézus Krisztusról, akinek ő „csak” szolgálója. Mint látni fogjuk, alázatos, s ugyanakkor nagyon is öntudatos szolgálja. Öntudata ez: „Pál, Jézus Krisztus szolgálja.”

A legelső öt versben mindjárt elmondja az Úr Jézusról, hogy Ő a prófécia beteljesítője, Isten Fia, aki Dávid leszármazottjaként lett testté, meghalt, feltámadt, kegyelmet szerzett nekünk. Szinte észre sem vesszük mindezeket, ha nem olvassuk figyelmesen már ezeket a bevezető sorokat is.

2. Pál és a címzettek (1:6-13). Kétségtelenül élő gyülekezetnek írja levelét: „hiteteknek az egész világon híre van.” Szokása szerint megírja, hogy imádkozik értük, s régóta szeretne találkozni velük. (Érdemes lenne egy kicsit elgondolkodni azon, hogy honnan van bennünk az az elképzelés, hogy terveinknek mindenképpen sikerülnie kell, ha Isten engedelmes gyermekei vagyunk. Pál többször is eltervezte, hogy Rómába megy, s nem sikerült neki. De eszébe sem jutott ezért kétségbe vonni se a saját hitét, se az Úr hatalmát.)

Krisztus alázatos szolgáljaként nemcsak tanítani akar közöttük, hanem maga is szeretne épülni.

3. Pál és „kötelessége” (1:14-17). Ez a négy vers Pál apostol legfontosabb hitvallásai közül való. Ez a lelkület alapja annak a munkának, amit a damaszkuszi úttól élete végéig folytatott. Érdemes lenne részletesen is elemezni Pál hitvallását: Mindenkinek tartozom, készen is vagyok törleszteni ezt a tartozást; eszembe sem jut szégyellni az evangéliumot, hiszen tudom, hogy Isten hatalma az, mellyel mindenkit üdvözíthet.

Bárcsak mi is megérténénk ezt az aranymondást, és azt, hogy nekünk sincs mit szégyellni rajta.

Aranymondás: Róma 1:16.

* * *

1994. március 13.

A MEGVÁLTÁS ISTEN AJÁNDÉKA

Róma 4:13-25

Mielőtt a mai igeszakaszra térnénk, fussunk át az előzményeken. Fontos részek előzik meg mostani ígencet.

Kiinduló tétele Pálnak az volt, hogy az evangélium Isten hatalma, minden hívőnek üdvösségére (1:16).

Az első rész második felében elmondja, hogy mindazok, akik „nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretőkben megtartsák” (1:28), Isten haragját vonják magukra (1:18).

A második részben kifejti Pál, hogy „nincsen Isten előtt személyválogatás” (2:11). Nem csak az Isten törvényét nem ismerők, hanem azok is ítéletet érdemelnek, akik ugyan ismerik azt (zsidók), de mégsem engedelmeskednek neki (2:12).

A harmadik részben kimondja Pál, hogy mindenki vétkezett, s mindenki Isten ítéletét érdemli (3:9-20). Van azonban egy Isten adta feloldás erre a reménytelen helyzetre, s ez Jézus Krisztusba vetett hit alapján ajándéku adatik minden hívőnek (3:21-31). Ezután az alapvetés után Ábrahámot állítja elénk, nem annyira a zsidók, mint inkább a hívők atyjaként.

1. Örökség-ígéret (4:13-17). A választott nép atya. Ábrahám sem cselekedeteiért részesült az örökség-ígéretben, „Nem a törvény által adatott az ígéret” (4:13). Pál e világ örökösének mondja Ábrahámot, vagyis, hogy nem csak Kánaán, hanem a jelenvaló, vagy talán az örökkévaló ország örököse a hívők nagy táborával együtt.

Ha az ígéret a törvény alapján adatott volna, nem lett volna gyakorlati értelme, haszna, hiszen senki (még Ábrahám sem!) töltötte be azt 4:14, 3:23, 2:12). Ma sem könnyű erről beszélni, hát még Pál apostol idejében, a választott nép jól ismert „nagy öntudatával” vitázva.

Mi a célja annak, hogy a hitet tette Isten az ígéret alapjává? Az, hogy így mindenki részesedhet benne, aki Ábrahám „igazi” leszármazottja. Ő nemcsak a zsidók és az arabok atya, hanem a „hívőké”, keresztyéneké is; „mindnyájunknak atyánk” (4:16). Nincs tehát különbség zsidó, görög, amerikai, kínai, magyar között — az örökséget Isten nem a fajhoz, s nem is a törvényhez, hanem a hithez kötötte.

2. Ábrahám hite (4:18-22). A 17. vers végétől a 22. versig több mindent megtudunk Ábrahám hitéről. Ismerjük élete történetét is az Ószövetség lapjairól. Pál szerint Ábrahám „erős

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

volt a hitben" és teljesen elhitte, hogy amit ő (Isten) ígért, meg is cselekedheti" (4:20-21). Nem ment ez neki se könnyen, emlékszünk, hogy elejével nevetett is magában a fiúra vonatkozó ígéret hallatán. Mégis, a hívők atyjává vált.

3. A mi hitünk (4:23-25). Ezekben a versekben érkezik el Pál apostol a gondolatmenete céljához. Kiderül, hogy nem történelmi leckét akart tartani, hanem bennünket, személyesen érintő, üdvösségünket meghatározó dolgokról tartott útbaigazító tanítást. Érettünk íratlak meg mindezek, mondja. Értünk, akik hiszünk — nem Ábrahám —, hanem Istenben, aki az Ábrahámnál is nagyott Jézus Krisztust a mi bűneinkért halálra adta, s a mi megigazulásunkért feltámasztotta (4:25). Vizsgáljuk meg a mi hitünket. Hisszük mindezeket mi is kételkedés nélkül?

A megváltás, az üdvösség: ajándék. Isten ajándéka, a hívők számára. Nem kötelező elfogadni, sőt, nem is lesz mindenkié. Csak azoké, akik hittet elfogadják, akik értékelik, akik tudják úgy fogadni, ahogy Isten adja: ajándékként, ingyen, kegyelemből (Ef 2:8).

Aranymondás: Róma 4:13.

* * *

1994. március 20.

AZ ÉLET AJÁNDÉKA KRISZTUSBAN RÓMA 5:6—17

A múlt héten részletesen foglalkoztunk azzal a gondolattal, hogy a megváltás, az üdvösség Isten ajándéka, tehát ingyenes. Azonban nagy ára volt ennek az ajándéknak: Jézus Krisztus halála. Az 5. rész első verseiben megállapítja Pál az Úr Jézus halálának megváltásunknak csodálatos következményét: „békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által”(5:1). Van ugyan azután is harcunk, „háborúságunk”, de a győzelem reménységében harcolunk; s a „reménység pedig nem szégyenít meg” (5:5).

1. A szeretet lehajol és felemel (5:6-11). Krisztus nemcsak a „földig” hajolt le, azáltal, hogy emberré, hozzánk hasonlóvá lett, hanem annál is tovább: meghalt értünk, hogy fölemelhessen magához bennünket. Ez az igazi szeretet. A mai aranymondásunkat (8. vers) illene valóban tudni kívülről is, hiszen az életünket változtatta meg ez a szeretet.

„Mikor még bűnösök” (5:8), „mikor még erőtleneke valánk” (5:6). Mit tehetünk volna magunkért? Semmit. De „a maga idejében” (5:6), vagyis „mikor eljött az időnek teljessége” (Gal 4:4), „Krisztus érettünk meghalt.” Milyen szomorú, hogy sokszor elfelejtjük, hogy bűnösök voltunk, s olyan állapotban érkezett el hozzánk Krisztus szeretete. Ha nem felejteneink el, akkor azt is tudnánk, hogy az Ő szeretete még ma is ugyanazt teszi: bűnösöket keres és ment meg a halálból.

„Megtartatásunk” felől nem kell kétségkednünk (5:9-10). Sőt, minden okunk megvan az öröme is, s dicsekedésre is (5:11).

2. Halálból az életre (5:12-17). „Annakokáért” — jelzi, hogy a tanulság levonása következik. Hogyan juthatunk a halálból az életre? Ádámon keresztül, a bűn miatt jött a világba a halál. A halál a bűn miatt (nem csak az „eredendő”, hanem a saját magunk által elkövetett bűn miatt) elhat minden emberre. A bűn uralma nyilvánvaló Ádámtól Mózesig, sőt jelen korunkig.

Az Isten kegyelmi ajándéka is nyilvánvalóvá lett, s „az egy ember Jézus Krisztus” áldozata árán az üdvösség „elhatott sokakra” (5:16). Szándéka szerint Isten minden ember üdvösségére lehetőséget biztosított. De ez az üdvösség nem automatikus. Ezt az ajándékot személyesen fogadja el, vagy utasítja el mindenki.

A 17. vers szerint „az életben uralkodnak” - vagyis igazán élnek, örömmel, szabadon élhetnek mindazok, „akik az egy Jézus Krisztus által a

kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek” (5:17).

Aki tudja, hogy a halálból keltette őt életre Isten, ingyen kegyelméből, szeretetéből, az örömmel, szabadon tud és akar élni Isten dicsőségére; s készen van a ma még bűnösök megmentésén való munkálkodásra.

Aranymondás: Róma 5:8.

HG

HOW MANY BOOKS OF THE BIBLE CAN YOU FIND IN THIS ARTICLE?

I once made a remark about a hidden book of the Bible. It was a lulu; kept some people looking so hard for the facts, and to others it was a revelation. Some were in a jam, especially since the books were not capitalized. But the truth finally struck home to numbers of readers. To others it was a real job. We want it to be a most fascinating search for you. Yes, there will be some really easy ones to spot. Others may require judges to determine. We will quickly admit it usually takes a scholar to find one and there will be loud lamentations when you see how simple it is. This may help, one lady says that she brews tea for better concentration. See how the rest of your family can compete. Relax now, there are sixteen in this paragraph. Acts is already underlined for you.

Hungarian Baptist Union receipts for the Months of December 1993

MISSION:

Bethesda Church, Palm Bay, FL	\$ 187.00
Bethesda Home, Palm Bay, FL	450.00
Detroit Church, Detroit, MI	120.00
New York Church, New York, NY	500.00

TOTAL \$ 1,257.00

LITERATURE:

In memory of Geneva Unger:

Michael Unger, Valdosta, GA	\$ 40.00
Mr./Mrs. Emil Lantos, Montreal, Can.	75.00
Mr./Mrs. F. Molnár, Kitchener, Can.	32.00
Mr./Mrs. F. Szabó, Chagrin Falls, OH	64.00
Mr./Mrs. John Sebestyén, Parma, OH	62.00
Mr./Mrs. G. Fehér, Lowellville, OH	7.00
Mr./Mrs. Louis Banas, Temecula, CA	12.00
Mr./Mrs. Steve Selpal, Palm Bay, FL	7.00
Mr./Mrs. Z. Zeke, Keuka Park, NY	12.00
Dorothy Nemeth, Elmwood Park, NJ	5.00
Mr. Gerzon Nagy, Lock Haven, PA	32.00
Mr. Joseph Csobolya, Miami, FL	32.00
Mr. Elmer Muncsan, Allen Park, MI	32.00
Dr. F. Siegmann, Ingolstadt, Germany	175.00
New York Church, New York, NY	320.00
Chicago Church, Chicago, IL	200.00

TOTAL \$ 1,107.00

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher
Treasurer